

HIDA AVATÁS

Színes képek az Újjáépített Lánchíd első napjáról

Hidat avattunk vasárnap. A Lánchíd, Budapest történelmi hídját. A faszizmus lerombolta, a népi demokrácia újjáépítette. Bensőséges, lelkes ünnepség volt a hídaválás napja. *Bebrits Lajos* miniszter beszéde után *Pongrácz Kálmán* polgármester vette át a hidat.

Első köszörő szavával a *fel-szabadító Szovjetunió* felé fordult, amely lehetővé tette, hogy megérhessük ezt a szép ünnepnapot. Köszönetet mondott a kiváló dolgozóknak, akik felépítették a hidat. „A szabadságharc, amelyet 100 évvel ezelőtt eltiport a zsarnoki önkényuralom, ma érkezett el végső győzeiméhez — mondotta a polgármester. — Népköztársaságunk építőereje tette lehetővé ezt a győzelmet, az a hatalmas erő, mely nemcsak jellepesen, hanem a valóságban diadala jutatta a 100 év előtti eszményeket és egymásután adja a dolgozóknak ajándékait, így most a Lánchidat is. Megfogadjuk, hogy ezen az úton haladunk tovább a Párt erejére és *Rákosi Mátyás* bölcs vezetésére támaszkodva a szocializmus megvalósításáért.

A polgármester beszéde után az ünnepő tömeg elénekelt az *Internacionálét*, majd *Rákosi Mátyás* vezetésével a kormány és a Népköztársaság, *Elnöki Tanácsának* tagjai megindultak, hogy elsőnek haladjanak át a hídon, *Rákosi Mátyás* halad az élen, mellette *Dobi István*, *Gerő Ernő*, *Bebrits Lajos* és *Vas Zoltán*.

— Megnyitom és a közforgalomnak átadom — mondja *Bebrits közlekedésügyi miniszter* és elvágta a hidat elzáró széles nemzetiszínű szalagot.

Egetverő éljenzés tör fel, amikor *Rákosi Mátyás* és kísérete rálépnek a hídra, áthaladnak a budai oldalra. Utána előzőnli az új Lánchidat az újjongó, dolgozó nép.

★

Késő este van. Az éjtszakában szikráznak az új Lánchíd lámpái. Festői a fellobogózott híd.

A megnyitás napján egész nap hidat avatott Budapest közönsége. Háromszor is átmentek a hídon, mert nem tudtak betelni az örömmel és büszkeséggel. Még késő este is hőmpöggöt az emberáradat. Nagyszerű hídaválás volt ez reggeltől hajnalig. A nép, mely birto-

kába vette az új, nagy ajándéka, nem tudott tőle esztekadni.

A híd első napja... Munkások dára fakadtak menet közben, szerelmespárok elégedték egymás kezét, magánosok megsimogatják az új híd karfáját. Becézte Budapest a hidat, mint anya az elsőszülöttet, aki halálos betegségből gyógyult fel.

★

Ritka ünnep volt ez a nap.

Besodródunk este a tömegbe. Délután egy fiatalasszony mellett mentünk, gyerekkocsit tolt. Lám, most este újra összetalálkoztunk.

Hajnai Gézáné asztalos felesége mosolyogva felel, mikor megszólítjuk.

— Először maradt ki a baba, ilyen sokáig, de végre megátogathatjuk a nagymamát. Nagy boldogság ez a nap. Anyám betegesen fekszik, mi messze lakunk és nagy idő volt a gyerekkocsit eltojni. Vilamoson három hónapos fiam nem akartam vinni. Ma újra ál a Lánchid s egy «ugrás» lett eljutni a mamához. Sokáig ott maradhatunk. Nagy segítség a híd.

— Hát még számomra — szóval meg mellettünk egy férfigang.

Kovács Lajos kereskedősegéd órát tart a kezében, míg beszél.

— Másodszor megyek át ma a hídon és azt számolom, mennyi idő az út lakásomtól a munkahelyemig. Gyalog fogok ezentúl járni, mert kevesebb időt vesz igénybe, mint eddig a vilamos. A *Bajcsy Zsuzsanna* úrról a Margit-hídon át kellett kerülnöm, hogy elérjem az *Atia-utca*t. Idő- és pénztakarítás a híd. Ezt is a demokráciától kapam.

Az egymásmellett menők mint ha egy családot alkotnának, idegenek idegenekhez szólnak.

Diadamasan lenq a sok vörös lobogó a hídon.

— Ma száz éve *Haynau* lépett először az új hídra — mereng el *Kausz János* könyvtáros — ma mi lépünk át, a dolgozó, akik építették a hidat. Nemcsak új vérkeringést ad a városnak, de legszebb szimbóluma is a mai szép karnak.

Feléz a vörös zászlóra. Szája néma, de a szeme esküszik.

Így avatott hidat Budapest népe. Ilyen volt a Lánchíd első napja, a reggeli felemelő ünnepség után.